

prima instanță: S. Lazari

instanța de apel: A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
Judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Iurie Josan împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Roman Talmaci, Primăria municipiului Chișinău și Consiliul municipal Chișinău, cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 13 mai 2015,

c o n s t a t ă:

La 29 ianuarie 2015, Iurie Josan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, solicitând încasarea din contul bugetului de stat a sumei de 120 000 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2006, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 02 mai 2007, Primăria mun. Chișinău a fost obligată să-l asigure cu spațiu locativ conform normelor stabilite de art. 42-43 Codul cu privire la locuințe.

Invocă că până la momentul actual, hotărârea judecătorească menționată nu a fost executată.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10 martie 2015, în proces au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii Primăria mun. Chișinău, Consiliul mun. Chișinău și executorul judecătoresc Roman Talmaci.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13 mai 2015 acțiunea a fost admisă parțial.

A fost constatat faptul încălcării dreptului lui Iurie Josan la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești. S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Iurie Josan 60 000 lei, cu titlu de compensare a prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015 a fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13 mai 2015.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 17 februarie 2016 Ministerul Justiției a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015 și a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13 mai 2015 și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii sau, în cazul în care instanța de recurs va stabili că acțiunea civilă este întemeiată, modificarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015 în sensul diminuării sumelor dispuse spre încasare, corespunzător sumelor acordate în cauze similare de către Curtea Europeană și instanțele de judecată naționale, precum și în corespundere cu realitatea economică din țară.

Recurentul Ministerul Justiției, în motivarea recursului, a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată/modificată.

În acest sens, invocă că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și a apreciat arbitrar poziția participanților la proces și probele anexate la materialele dosarului.

Susține că instanțele de judecată au apreciat doar parțial raportul motivat nr. 003-121r/15 al executorului judecătoresc Roman Talmaci și scrisoarea nr. 03-116/1551 din 13 martie 2015, prezentată de Primăria mun. Chișinău, în condițiile în care, din conținutul acestora reiese că neexecutarea hotărârii judecătorești din 04 decembrie 2006 nu poate fi imputată exclusiv organelor responsabile de executarea documentului executoriu.

Or, executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile posibile care puteau fi în mod rațional întreprinse pentru executarea documentului executoriu.

La fel, instanța de apel a apreciat arbitrar poziția participanților la proces și nu a luat în considerare argumentul invocat de către reprezentantul Ministerului Justiției în partea ce ține de complexitatea procedurii de executare, în condițiile în care neexecutarea hotărârii judecătorești se datorează debitorului procedurii de executare – Consiliul mun. Chișinău, dar nu executorului judecătoresc.

Totodată, consideră recurentul că suma prejudiciului moral acordată de instanța de fond și menținută de instanța de apel este exagerată și neechitabilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei recurate expediată în adresa recurentului la 14 decembrie 2015 (f.d. 114) a fost recepționată la 18 decembrie 2015 (f.d. 120), recursul depus de Ministerul Justiției la 17 februarie 2016 se consideră declarat în termen.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de recurentul Ministerul Justiției în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ministerul Justiției se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari